

[Lilli Gyldenkilde]

kussion om. Men så lad os tage den. Jeg synes, det er udmærket, at der er åbnet for, at vi snakker os til rette, sådan at folk udenfor i dette valgår ved, at det kan altså lade sig gøre, dette med at vi sætter os sammen, så folk ved, hvad de har at rette sig efter, når vi skal ud i valgkamp.

Jeg skal sige til fru Pia Kjærsgaard, som desværre ikke er her, men hun hører mig sikkert på kontoret, at jeg er træt af altid at få at vide, at vi andre ikke vil være med til at gøre noget for pensionisterne. Hvis vi tænker lidt på, at der er 800.000 pensionister, og så holder den ene bragetale efter den anden om høj, ensartet folkepension til alle, siger det sig selv, at man ikke, som fru Pia Kjærsgaard gør, samtidig kan klandre andre for overbud. Hvis man skal have høj, ensartet pension til alle og helst med en forhøjelse på 1.000 kr. om måneden, kan man bare gange det med 800.000, så vil man finde ud af, hvor mange penge der skal bruges til det.

Jeg vil afslutningsvis sige, at jeg er glad for, at socialministeren i det, der er lagt frem med hensyn til regulering for pensionister, har tænkt på, at det er den dårligst stillede gruppe overhovedet, som får forbedret sine vilkår. Det trænger den også til.

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Fru Lilli Gyldenkilde har et varmt hjerte, der banker stærkt for de arbejdsløse og andre svage grupper, det respekterer jeg. Men af og til er det, som om talen får magten over, hvad hjertet siger, og så kommer der i stedet for nogle udtalelser, som er af lidt mere demagogisk præg. Jeg var lidt overrasket over, at vi skulle høre så meget om dagpengene under barselorlov i stedet for dagpengene til de arbejdsløse. Det var, som om der var lidt mere appel i det med barselorloven. Jeg synes, at dagpenge er det samme, hvem der end får dem. Det er det, det drejer sig om her: hvilket niveau skal vi have for dagpengene?

I den forbindelse synes jeg, vi skal tale lige ud af posen. Vi har haft en periode med en fastfrysning af hensyn til statsfinanserne og af hensyn til, at der var grupper, hvis indtægt faktisk lå under dagpengemaximum, og det er ikke holdbart i længden. Det er vi ude af nu, og derfor er vi nu på vej ind i det,

som fru Lilli Gyldenkilde åbenbart også var klar over, nemlig en genoptagelse af det gamle forsikringsprincip for dagpengesystemet, hvor vi ud over det, som allerede er fastlagt, nemlig en sikring af realværdien, af dagpengenes købekraft, også skal have en sikring af selve løndelen, sådan at dagpenge holder takt med lønudviklingen.

Det er det, der ligger på bordet fra radikal side, og det tror jeg vi kan få forståelse for hos regeringen, og det er vores holdning til det punkt. Men efter min opfattelse giver det ikke mening at vende tilbage til den gamle togangsregulering om året. Vi har allerede lagt os fast på, at prisstigningerne skal reguleres én gang.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg er da ked af, hvis mit hjerte interesserer mere end det, jeg siger, hvis jeg kommer til at give udtryk for, at det er det vigtigste. Det er vigtigt med mandsmod og kvindehjerte. Jeg synes, det er vigtigt at have et varmt, bankende hjerte. Men selv om jeg mener det og måske også taler ud fra det, mener jeg ikke, man med sandheden i behold kan sige, at man af den grund er demagog. Jeg ville ønske, at der var mange flere, der ville tale lige ud af posen, men lad nu det ligge.

Det, der kalder mig herop, er, at Det Radikale Venstre nu erkender, at krukken har gået så længe til vands, at den er ved at komme hankeløs hjem. Skal vi overhovedet redde noget, bliver vi nødt til at regulere igen. Det skal Det Radikale Venstre ikke have utak for.

Når jeg så i øvrigt tog udgangspunkt i de syge og modtagere af barselorlovsdagpenge, var det, fordi jeg så havde en chance for at råbe Det Radikale Venstre op på en anden måde, end jeg plejer, når jeg kun taler om arbejdsløse. Det lykkedes jo godt nok, og det var helt fint.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg vil sige til fru Lilli Gyldenkilde, at jeg hørte hende godt, selv om jeg ikke var lige netop her, og jeg fik fat i det hele. Det, jeg bare så godt vil sige, er, at i et land med den økonomiske status, som Danmark desværre